

การเปรียบเทียบสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงระหว่าง
ประเทศไทยกับประเทศอาเซียนที่มีศักยภาพสูง
Comparison of Thailand Competitiveness and Foreign Direct
Investment with High Potential ASEAN Countries

วรพิทย์ มีมาก (Worapit Meemak)

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
(Doctor of Philosophy Program in Public Administration, Ramkhamhaeng University)

Email: vorapitaya@hotmail.com

Received July 8, 2021; Revised July 27, 2021; Accepted September 19, 2021

Abstract

The study aimed to describe and compare competitiveness and foreign direct investment (FDI), including designating discriminant variables among Thailand, Singapore, Vietnam, Indonesia, and Malaysia from 315 samples selected by a stratified and simple random sampling method. Data collected via a reliability-tested questionnaire (Cronbach's Alpha = 0.927) was analyzed by multivariate analysis of variance and discriminant analysis. The findings significantly revealed differences in competitiveness and FDI (indicated by Pillai's Trace, Wilks' Lambda, Hotelling's Trace, Roy's Largest Root = 0.000) among Thailand, Singapore, Malaysia, Indonesia, and Vietnam. Additionally, through discriminant analysis, there are 2 groups that could be classified by variables of competitiveness and FDI into higher capacity countries (Thailand and Singapore), and the lesser (Vietnam, Indonesia, and Malaysia).

Keywords: Competitiveness; Foreign Direct Investment; ASEAN Countries

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ เพื่อพรรณนาและเปรียบเทียบสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ รวมไปถึงการบ่งชี้ตัวแปรเพื่อการจำแนกประเทศระหว่างไทย สิงคโปร์ เวียดนาม อินโดนีเซีย และมาเลเซีย จากกลุ่มตัวอย่าง 315 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิและแบบง่าย เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ (ครอนบักแอลฟาเท่ากับ 0.927) สถิติที่นำมาใช้ ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวน

แบบพหุตัวแปร และการวิเคราะห์จำแนกประเภท ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกันในเรื่องของสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ (บ่งชี้ได้จาก Pillai's Trace, Wilks' Lambda, Hotelling's Trace, Roy's Largest Root เท่ากับ 0.000) ระหว่างไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม และผลจากการวิเคราะห์จำแนกประเภท พบว่า ตัวแปรสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศสามารถแบ่งประเทศออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ ประเทศที่มีสมรรถนะในระดับสูง (ไทยและสิงคโปร์) กับประเทศที่มีสมรรถนะในลำดับรอง (เวียดนาม อินโดนีเซีย และมาเลเซีย)

คำสำคัญ: สมรรถนะการแข่งขัน; การลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ; ประเทศอาเซียน

บทนำ

World Economic Forum (WEF) (2019) รายงานว่า ในปี 2019 ประเทศไทยมีสมรรถนะการแข่งขันลดลงจากอันดับ 38 ในปี 2018 เป็น 40 ของโลก และถ้าเปรียบเทียบกับเฉพาะสมาชิกประชาคมอาเซียน ประเทศไทยอยู่อันดับ 3 รองจากสิงคโปร์และมาเลเซีย จากการพิจารณามิติในการประเมินสมรรถนะการแข่งขันของ WEF 4 มิติ ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำธุรกิจ (Enabling environment) ทุนมนุษย์ (Human capital) ตลาด (Market) และระบบนิเวศของนวัตกรรม (Innovation ecosystem) พบว่า ประเด็นที่ไทยจัดการได้ดี ได้แก่ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค การสาธารณสุข การยอมรับและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การแข่งขันของสินค้าในประเทศ และระบบการเงิน ส่วนประเด็นที่ยังคงเป็นปัญหา ได้แก่ สมรรถนะในการสร้างนวัตกรรมใหม่ การบริหารงานของหน่วยงานราชการภาครัฐ คุณภาพของโครงสร้างพื้นฐาน ตลาดแรงงาน การศึกษาในแต่ละระดับ และการพัฒนาทักษะของประชาชน อนึ่ง WEF ระบุว่า ประเทศที่มีการลงทุนในปัจจัยสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ ทรัพยากรมนุษย์ กฎหมาย นวัตกรรมและความสามารถทางธุรกิจ จะเป็นประเทศที่สามารถรับมือกับเศรษฐกิจโลกในภาวะตกต่ำได้ดี แต่ประเทศไทยยังทำไม่ได้เต็มที่ ซึ่งส่งผลต่ออันดับการแข่งขันของไทย

ในส่วนของการลงทุน มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign direct investment- FDI) ที่เข้าสู่ประเทศไทยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มลดลง กล่าวคือ ช่วง พ.ศ. 2553-2557 มูลค่า FDI ที่เข้าสู่ประเทศไทยเฉลี่ยต่อปี 321,000 ล้านบาท และระหว่าง พ.ศ. 2558-2562 ลดลงเหลือเฉลี่ยต่อปี 247,000 ล้านบาท (UNCTAD, 2019) อนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับ GDP รายปีจาก พ.ศ. 2558-2562 พบว่า มูลค่า FDI ต่อ GDP คิดเป็นร้อยละ 2.22, 0.84, 1.82, 2.60 และ 0.89 ตามลำดับ (UNCTAD, 2019) กล่าวได้ว่ามูลค่า FDI ของไทยมีแนวโน้มถดถอยลงอย่างชัดเจน

อย่างไรก็ตาม สมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศข้างต้น ไม่ได้เกิดมาจากการพัฒนาประเทศไทยแต่เพียงลำพัง หากแต่เป็นผลมาจากการเปรียบเทียบกับสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนของประเทศอื่นๆ ด้วย กล่าวเฉพาะอาเซียน เมื่อพิจารณาจาก AEC Blueprint ทั้งสองฉบับ ได้แก่ ฉบับปี 2015 (ASEAN Secretariat, 2007) และ 2025 (ASEAN Secretariat, 2015) สรุปได้ว่า สมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนถือเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของสมาชิกประชาคมอาเซียนให้เติบโตได้ในระดับสูง ดังนั้น การบ่งชี้ถึงสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนของประเทศในอาเซียน จะขึ้นอยู่กับเปรียบเทียบเป็นหลัก

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนของประเทศในอาเซียน

ประเทศ	ปี 2561			ปี 2562			การเติบโต ของ GDP เฉลี่ย 10 ปี (%)	FDI เข้า เฉลี่ย 5 ปี (% GDP)
	GDP ต่อ ประชากร (US\$)	FDI เข้า (US\$)	อันดับ การ แข่งขัน	GDP ต่อ ประชากร (US\$)	FDI เข้า (US\$)	อันดับ การ แข่งขัน		
สิงคโปร์	57,713.3	75,969	2	64,041.4	114,162	1	4.6	22.5
มาเลเซีย	9,812.8	7,618	25	10,941.7	7,813	27	4.8	3.1
ไทย	6,590.6	11,144	38	7,187.2	3,063	40	3.3	1.3
อินโดนีเซีย	3,875.8	20,563	45	3,870.6	23,883	50	4.8	1.8
เวียดนาม	2,353.7	15,500	77	2,551.1	16,120	67	5.4	6.0
ฟิลิปปินส์	2,976.3	6,602	56	3,103.6	8,671	64	5.5	2.1
บรูไน	29,711.9	382	62	32,413.9	275	56	0.1	2.1
กัมพูชา	1,389.6	3,208	110	1,508.8	3,662	106	6.1	11.8
ลาว	2,542.5	1,320	112	2,720.3	557	113	6.5	7.3

ที่มา: World Economic Forum (2018, 2019); UNCTAD (2019)

หมายเหตุ: ไม่มีข้อมูลของเมียนมาใน Global competitiveness report ของ World Economic Forum

เมื่อพิจารณาจาก 5 ตัวแปรในตาราง ประเทศที่ถือว่ามีศักยภาพสูง ได้แก่ สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม โดยเฉพาะเวียดนามถือเป็นประเทศที่มีอันดับการแข่งขัน เพิ่มขึ้น 10 อันดับ จากอันดับ 77 มาเป็นอันดับ 67 ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นมากที่สุดในโลก สำหรับประเทศไทย เมื่อพิจารณาจากตัวแปรข้างต้นจะอยู่ในระหว่างกลางระหว่าง สิงคโปร์และมาเลเซีย กับอินโดนีเซียและเวียดนาม

จากข้อมูลข้างต้นงานวิจัยจะศึกษา 5 ประเทศ ได้แก่ ไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม อย่างไรก็ตาม ตัวแปรจากตารางจะบ่งชี้ให้เห็นถึงศักยภาพของประเทศได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น อนึ่ง เพื่อให้การเปรียบเทียบมีความหมายมากขึ้น จะได้นำแนวคิดที่ได้รับความนิยมในระดับสากล ได้แก่ Diamond model ของ Porter (1990) มาศึกษาสมรรถนะการแข่งขัน และ Eclectic paradigm ของ Dunning (1980, 2001, 2008) มาศึกษาการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ โดยคาดหวังว่าผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายและการวางแผนของประเทศไทย อันจะนำไปสู่การส่งเสริมสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศได้ตามเป้าหมายที่ต้องการ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพรรณนาสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศระหว่างไทย สิงคโปร์ เวียดนาม อินโดนีเซีย และมาเลเซีย
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศของไทย สิงคโปร์ เวียดนาม อินโดนีเซีย และมาเลเซีย

3. เพื่อป้องกันตัวแปรสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศที่มีผลต่อการจำแนกประเภทระหว่างไทย สิงคโปร์ เวียดนาม อินโดนีเซีย และมาเลเซีย

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา ใช้การผสมผสานตัวแปรสมรรถนะการแข่งขันใน Diamond model ของ Porter (1990) ได้แก่ เงื่อนไขด้านปัจจัยการผลิต เงื่อนไขด้านอุปสงค์ กลยุทธ์ โครงสร้างและการแข่งขันของกิจการ อุตสาหกรรมที่สัมพันธ์และสนับสนุนซึ่งกันและกัน โอกาสที่เป็นไปได้และรัฐบาล และตัวแปรการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศใน Eclectic paradigm ของ Dunning (1980, 2001, 2008) ได้แก่ ความได้เปรียบด้านภาวะความเป็นเจ้าของความได้เปรียบด้านการดำเนินการภายในของหน่วยผลิต และความได้เปรียบด้านแหล่งที่ตั้ง

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ได้แก่ บริษัทที่ลงทุนทางตรงในต่างประเทศและ/หรือมีรายได้จากต่างประเทศ (Economic Exposure Universe) 175 บริษัท โดยใช้ตัวอย่าง 63 บริษัท จากสูตรคำนวณแบบสัดส่วน ในแต่ละบริษัทจะเลือกกรรมการบริหารและผู้จัดการมาบริษัทละ 5 คน รวมตัวอย่างที่นำมาศึกษา 315 คน เลือกมาโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิและแบบง่าย

ขอบเขตด้านระยะเวลา การศึกษาสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศครอบคลุมช่วงเวลา 5 ปี จาก พ.ศ. 2558 – 2562

ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะการแข่งขัน

สมรรถนะการแข่งขันจะเกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมปัจจัยการผลิต รวมไปถึงการกำหนดนโยบายและกฎระเบียบที่เอื้อต่อการเพิ่มผลิตภาพและมูลค่าให้ภาคการผลิตที่แท้จริง (Real sector) เพิ่มขึ้นในระดับสูง ในประเด็นนี้ Porter (1990) เสนอ Diamond model ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยหลัก 4 ปัจจัย ได้แก่ เงื่อนไขด้านปัจจัยการผลิต (Factor conditions) เงื่อนไขด้านอุปสงค์ (Demand conditions) กลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขันของกิจการ (Firm strategy, structure and rivalry) และอุตสาหกรรมที่สัมพันธ์และสนับสนุนซึ่งกันและกัน (Related and supporting industries) และปัจจัยรองอีก 2 ที่ปัจจัย ได้แก่ โอกาสที่เป็นไปได้ (Chance) และรัฐบาล (Government) แนวคิดของ Porter (1990) ได้นำไปใช้ประเมินสมรรถนะการแข่งขันในหลายอุตสาหกรรม เช่น พลังงาน (Fang, Zhou, Wang, Ye, & Guo, 2018; Irfan, Zhao, Ahmad & Mukeshimana, 2019) โลจิสติกส์ (Chung, 2016) การเงิน (Chang & Tsai, 2016) กล่าวเฉพาะอาเซียน Purwanti, Java & Genoveva (2016) บ่งชี้ว่าสมรรถนะการแข่งขันของอินโดนีเซียยังไม่ดีนัก เมื่อเทียบกับประเทศในอาเซียน คงมีเฉพาะเงื่อนไขด้านอุปสงค์ที่ถือว่าดี Shobaruddin (2018) ศึกษาอุตสาหกรรมปลาหมึกทะเลพบว่า อินโดนีเซียได้เปรียบไทยเฉพาะเงื่อนไขด้านปัจจัยการผลิต ส่วนตัวแปรอื่น ไทยได้เปรียบอินโดนีเซีย Mansur, Gope & Afzal (2017) ศึกษากระบวนการนวัตกรรมของอาเซียน พบว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีของฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย มีแนวโน้มทำให้ระบบนวัตกรรมก้าวหน้าเพิ่มขึ้น ขณะที่ของอินโดนีเซียค่อนข้างล่าช้า

แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ

การลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศจะเกี่ยวข้องกับการขยายฐานการผลิต และการเพิ่มอัตราการจ้างงาน ซึ่งถือเป็นการใช้ประโยชน์จากตลาดต่างประเทศ กรณีนี้ Dunning (1980, 2001, 2008) ได้เสนอ Eclectic paradigm มาใช้สำหรับการจัดสรรปัจจัยที่เหมาะสมสำหรับการลงทุน 3 ปัจจัย ได้แก่ ความได้เปรียบด้านภาวะความเป็นเจ้าของ (Ownership advantages) เช่น ทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น ความได้เปรียบด้านการดำเนินการภายในของหน่วยผลิต (Internalization advantages) เพื่อลดต้นทุนการดำเนินงาน และความได้เปรียบด้านแหล่งที่ตั้ง (Location advantages) เช่น การเป็นแหล่งวัตถุดิบ เป็นต้น Masron & Shahbudin (2010) พบว่า เงื่อนไขของตลาดภายในประเทศผู้รับทุนและการเปิดเสรีการลงทุน เป็นปัจจัยที่ทำให้ไทยและมาเลเซียตัดสินใจไปลงทุนในต่างประเทศ Ariff & Lopez (2012) ระบุว่า การเข้าไปลงทุนในมาเลเซียมาจากการมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ Sjöholm (2013) บ่งชี้ว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้มีการลงทุนในอาเซียน ได้แก่ ความได้เปรียบด้านแหล่งที่ตั้งและการเป็นแหล่งวัตถุดิบ Sta. Maria, Urata & Intal (2017) ระบุว่า ต่างประเทศจะเข้าไปลงทุนในสิงคโปร์มากที่สุด เพราะมีสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการลงทุน และการให้บริการที่มีคุณภาพสูง Mongkol (2017) ศึกษาการลงทุนในอาเซียน พบว่า ไทยเป็นรองเวียดนามในประเด็นการเมืองและกฎหมาย เพราะไทยมีความไม่แน่นอนทางการเมืองสูง ทำให้เวียดนามน่าสนใจมากกว่าไทย Jeong (2018) ระบุว่า มี 5 ประเทศ ที่ต่างประเทศเข้าไปลงทุนมาก ได้แก่ สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย เวียดนาม และไทย เพราะมีสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการลงทุน Punprasert, Mawongwai & Nilsom (2019) พบว่า ค่าจ้างแรงงาน อัตราแลกเปลี่ยน อัตราเงินเฟ้อ การนำเข้าและส่งออก เงินลงทุนจากต่างประเทศในปีที่ผ่านมา และเสถียรภาพทางการเมือง ส่งผลต่อการลงทุนโดยตรงจากเนเธอร์แลนด์ในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของไทย

ผลสรุปที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ตัวแปร 6 ตัวแปรของ Porter และตัวแปร 3 ตัวแปรของ Dunning สามารถบ่งชี้สมรรถนะการแข่งขันและตัวแปรการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศได้ตามลำดับ ซึ่งสามารถนำมาซึ่งความได้เปรียบด้านภาวะความเป็นเจ้าของ ความได้เปรียบด้านการดำเนินการภายในของหน่วยผลิต และความได้เปรียบด้านแหล่งที่ตั้ง สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแสดงออกมาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยในรูปแบบของสมการได้ ดังนี้

$$D = \beta_0 + \beta_1X_1 + \beta_2X_2 + \dots + \beta_nX_n$$

$$D = \text{ตัวแปรเชิงกลุ่ม}$$

$$\beta_0 = \text{ค่าคงที่}$$

$$\beta_i = \text{ค่าสัมประสิทธิ์การจำแนกกลุ่ม (i = 1 - n)}$$

X_i = ตัวแปรจำแนกกลุ่ม (i = 1 - n) (กรณีของสมรรถนะการแข่งขัน ตัวแปร ได้แก่ เงื่อนไขด้านปัจจัยการผลิต เงื่อนไขด้านอุปสงค์ กลยุทธ์ โครงสร้างและการแข่งขันของกิจการ อุตสาหกรรมที่สัมพันธ์และสนับสนุนซึ่งกันและกัน โอกาสที่เป็นไปได้และรัฐบาล ส่วนกรณีของการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ ตัวแปร ได้แก่ ความได้เปรียบด้านภาวะความเป็นเจ้าของ ความได้เปรียบด้านการดำเนินการภายในของหน่วยผลิต และความได้เปรียบด้านแหล่งที่ตั้ง)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ได้แก่ บริษัทที่ลงทุนทางตรงในต่างประเทศและ/ หรือมีรายได้จากต่างประเทศ (Economic Exposure Universe) จำนวน 175 บริษัท ขนาดของตัวอย่างคำนวณได้จากสูตร

$$= \frac{NZ_{\alpha/2}^2 p(1-p)}{e^2 (N-1) + Z_{\alpha/2}^2 p(1-p)}$$

$Z_{\alpha/2} = 1.960, e = 10\%, p = 0.50, N = 175$

จากสูตร คำนวณได้ตัวอย่าง 63 บริษัท ในบริษัทแต่ละบริษัทจะเลือกบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนในการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยแบ่งบุคคลออกเป็น 2 กลุ่มตามระดับการบริหาร ได้แก่ กลุ่มคณะกรรมการบริหารและกลุ่มผู้จัดการ โดยสุ่มเลือกแบบง่ายกลุ่มละ 2 และ 3 คน ตามลำดับ ดังนั้น ตัวอย่างในแต่ละบริษัท จะมี 5 คน รวมตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 315 คน

เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามประเภท Likert-type scale โดยสร้างมาจากแนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย และนำไปปรับปรุงก่อนเก็บข้อมูลจริงกับบุคคลในบริษัทที่มีคุณสมบัติเหมือนกับบริษัทตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 30 คน หลังจากนั้น นำไปประมวลผลเพื่อวิเคราะห์ Cronbach's Alpha ได้ค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.927 ข้อมูลจากแบบสอบถามจะประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และวิเคราะห์ด้วยสถิติความแปรปรวนแบบพหุตัวแปร (Multivariate Analysis of Variance – MANOVA) และการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยนำเสนอตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ วัตถุประสงค์นี้จะทดสอบโดยใช้สมมติฐานว่าสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศของไทย สิงคโปร์ เวียดนาม อินโดนีเซีย และมาเลเซีย อยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 2 สมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศของไทย สิงคโปร์ เวียดนาม อินโดนีเซีย และมาเลเซีย

	ไทย	สิงคโปร์	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	มาเลเซีย
ความได้เปรียบด้านภาวะความเป็นเจ้าของ	4.660	4.714	3.909	3.362	3.672
ความได้เปรียบด้านการดำเนินการภายในหน่วยผลิต	4.366	4.741	3.884	3.495	3.731
ความได้เปรียบด้านแหล่งที่ตั้ง	4.560	4.571	3.829	3.502	3.826
ปัจจัยรวมเฉลี่ยของการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ	4.529	4.675	3.874	3.453	3.743
เงื่อนไขด้านปัจจัยการผลิต	4.653	4.373	3.948	3.477	3.788
เงื่อนไขด้านอุปสงค์	4.422	4.381	3.891	3.387	3.544
กลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขันของกิจการ	4.520	4.604	3.888	3.504	3.929
อุตสาหกรรมที่สัมพันธ์และสนับสนุนซึ่งกันและกัน	4.606	4.625	3.825	3.454	3.822
รัฐบาล	3.708	4.264	3.534	3.330	3.430
โอกาสที่เป็นไปได้	3.641	4.132	3.444	2.771	2.902
ปัจจัยรวมเฉลี่ยของสมรรถนะการแข่งขัน	4.258	4.397	3.755	3.321	3.569

หมายเหตุ ระดับสูง หมายถึง คะแนนตั้งแต่ 4.21 ขึ้นไป, ระดับค่อนข้างสูง หมายถึง คะแนนตั้งแต่ 3.41-4.20, ระดับปานกลาง หมายถึง คะแนนตั้งแต่ 2.61-3.40

จากตารางค่าเฉลี่ยรวมของสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ พบว่า ไทยกับสิงคโปร์อยู่ในระดับสูง ส่วนเวียดนามและมาเลเซียมีระดับค่อนข้างสูง ส่วนอินโดนีเซียจะมีสมรรถนะการแข่งขันในระดับปานกลาง และมีการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศในระดับค่อนข้างสูง

วัตถุประสงค์ที่ 2 และ 3 มีความคาบเกี่ยวกัน โดยวัตถุประสงค์ที่ 2 เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ และวัตถุประสงค์ที่ 3 เกี่ยวข้องกับการบ่งชี้ตัวแปรสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศที่มีผลต่อการจำแนกประเภท การทดสอบสมมติฐานตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวแบ่งเป็น

1. สมรรถนะการแข่งขัน วัตถุประสงค์นี้จะทดสอบโดยใช้สมมติฐานว่า เงื่อนไขด้านปัจจัยการผลิต เงื่อนไขด้านอุปสงค์ กลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขันของกิจการอุตสาหกรรมที่สัมพันธ์และสนับสนุนซึ่งกันและกัน รัฐบาล และโอกาสที่เป็นไปได้ เป็นปัจจัยที่ทำให้สมรรถนะการแข่งขันของไทย สิงคโปร์ เวียดนาม อินโดนีเซีย และมาเลเซียแตกต่างกัน และเป็นปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มประเทศออกจากกันได้

การทดสอบสมมติฐานจะใช้ MANOVA เพราะเงื่อนไขด้านปัจจัยการผลิต เงื่อนไขด้านอุปสงค์ กลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขันของกิจการอุตสาหกรรมที่สัมพันธ์และสนับสนุนซึ่งกันและกัน รัฐบาล และโอกาสที่เป็นไปได้ เป็นองค์ประกอบของสมรรถนะการแข่งขัน ซึ่งทดสอบได้จาก Bartlett's test of Sphericity โดยค่า Chi-Square = 2.062.457 ซึ่ง Sig. ที่ 0.000 จึงสามารถใช้ MANOVA ได้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบพหุตัวแปรเกี่ยวกับสมรรถนะการแข่งขันของประเทศ

	Effect	Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.
ประเทศ	Pillai's Trace	1.067	95.013	24.000	6272.000	0.000
	Wilks' Lambda	0.204	131.376	24.000	5460.843	0.000
	Hotelling's Trace	2.687	175.076	24.000	6254.000	0.000
	Roy's Largest Root	2.208	577.032	6.000	1568.000	0.000

จากตารางพบว่า สมรรถนะการแข่งขันของประเทศแตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เพื่อพิจารณาว่า ตัวแปรของสมรรถนะการแข่งขันแตกต่างกันหรือไม่ จะทำการทดสอบต่อดังนี้

ตารางที่ 4 การทดสอบแยกรายตัวแปรของสมรรถนะการแข่งขันของประเทศ

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ประเทศ	เงื่อนไขด้านปัจจัยการผลิต	275.420	4	68.855	390.293	0.000
	เงื่อนไขด้านอุปสงค์	280.431	4	70.108	267.659	0.000
	กลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขันของกิจการ	270.733	4	67.683	307.770	0.000
	อุตสาหกรรมที่สัมพันธ์และสนับสนุนซึ่งกันและกัน	345.492	4	86.373	470.024	0.000
	รัฐบาล	171.331	4	42.833	272.941	0.000
	โอกาสที่เป็นไปได้	389.578	4	97.395	370.675	0.000

จากตารางพบว่า มีความแตกต่างระหว่างประเทศในเรื่องของสมรรถนะการแข่งขันทั้ง 6 ตัวแปร ที่นัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

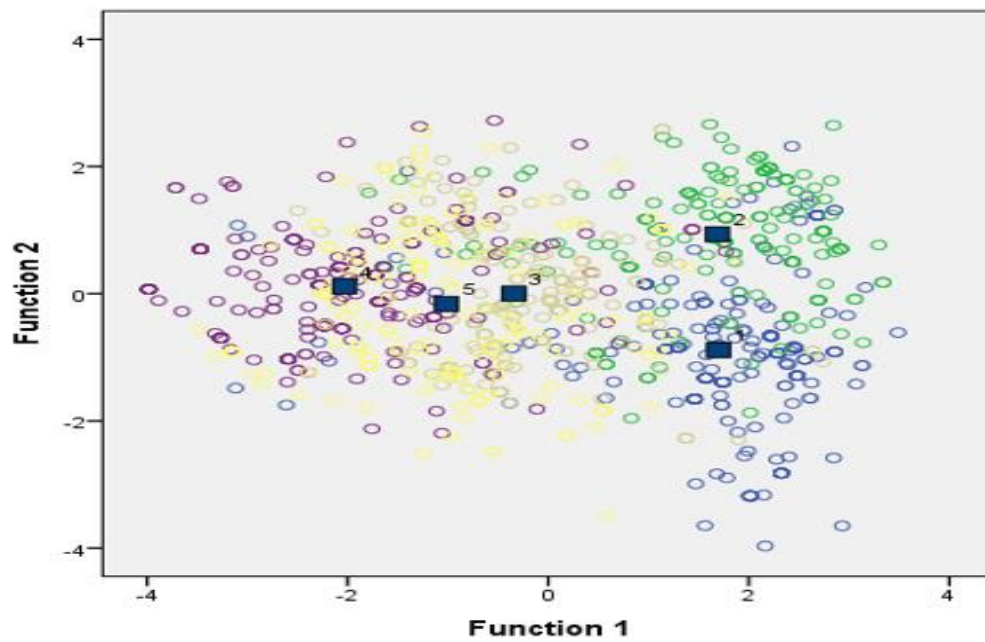
เนื่องจากผลการวิเคราะห์ MANOVA มีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) เพื่อระบุตัวแปรที่สามารถพยากรณ์คุณลักษณะการจำแนกกลุ่มต่อไป

ตารางที่ 5 ผลลัพธ์จากการวิเคราะห์จำแนกประเภทเกี่ยวกับสมรรถนะการแข่งขันของประเทศ

	Standardized Canonical Discriminant				Structure Matrix			
	Coefficients							
	Function				Function			
	1	2	3	4	1	2	3	4
เงื่อนไขด้านปัจจัยการผลิต	0.419	-0.437	0.094	0.019	0.728	0.017	-0.449	0.326
เงื่อนไขด้านอุปสงค์	0.099	-0.180	0.463	0.584	0.656	-0.360	-0.005	0.103
กลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขันของกิจการ	0.245	0.113	-0.397	-0.822	0.605	0.550	0.512	-0.125
อุตสาหกรรมที่สัมพันธ์และ สัมพันธ์ซึ่งกันและกัน	0.438	-0.333	-0.483	0.340	0.585	0.073	-0.428	-0.462
รัฐบาล	-0.178	0.936	-0.470	0.468	0.551	-0.017	0.261	0.483
โอกาสที่เป็นไปได้	0.483	0.204	0.806	-0.530	0.469	0.774	-0.172	0.339
Eigenvalue	2.208	0.340	0.129	0.010				
% of Variance	82.200	12.700	4.800	0.400				
Cumulative %	82.200	94.800	99.600	100.000				
Canonical Correlation	0.830	0.504	0.338	0.101				
Wilks' Lambda	0.204	0.654	0.877	0.990				
Chi-square	2493.902	665.568	206.406	15.937				
df	24	15	8	8				
Sig.	0.000	0.000	0.000	0.001				

จากตาราง จะได้ฟังก์ชันการจำแนก 4 ฟังก์ชัน ค่า Eigenvalue จากฟังก์ชันที่ 1 เท่ากับ 2.208 แสดงว่า ฟังก์ชันนี้ก่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างกลุ่มมากกว่าภายในกลุ่ม โดยสามารถอธิบายความผันแปรของข้อมูลได้ร้อยละ 82.20 นอกจากนี้ค่า Wilks' Lambda บ่งชี้ว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระจากฟังก์ชันแต่ละฟังก์ชันไม่เท่ากัน และจาก Structure Matrix อธิบายได้ว่า ตัวแปรอิสระในฟังก์ชันที่ 1 แต่ละตัวแปรมีความสัมพันธ์สูงกับตัวแปร Canonical แสดงว่า ฟังก์ชันที่ 1 เป็นฟังก์ชันการจำแนกที่ดี

เมื่อนำไป plot กราฟจากค่ากลาง (Centroid) โดยใช้ฟังก์ชันที่ 1 และฟังก์ชันที่ 2 จะได้ดังภาพ

ภาพที่ 1 การจำแนกกลุ่มประเทศ

จากภาพ ผลที่ได้จากการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) จะมี 2 กลุ่มประเทศแยกจากกัน อย่างชัดเจน คือ กลุ่มที่ 1 มี 2 ประเทศ ได้แก่ ไทย (หมายเลข 1) และสิงคโปร์ (หมายเลข 2) และกลุ่มที่ 2 มี 3 ประเทศ ได้แก่ เวียดนาม (หมายเลข 3) อินโดนีเซีย (หมายเลข 4) และมาเลเซีย (หมายเลข 5) ซึ่งภาพดังกล่าวสามารถแสดง ร้อยละของความถูกต้องในการพยากรณ์ได้ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลลัพธ์ที่ได้จากการจำแนกประเภทเกี่ยวกับสมรรถนะการแข่งขันของประเทศ

	ประเทศ	กลุ่มประเทศที่พยากรณ์ได้					รวม
		ไทย	สิงคโปร์	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	มาเลเซีย	
จำนวนนับ	ไทย	231	53	10	8	13	315
	สิงคโปร์	32	223	30	4	26	315
	เวียดนาม	26	10	199	33	47	315
	อินโดนีเซีย	1	6	27	218	63	315
	มาเลเซีย	21	19	23	106	146	315
ร้อยละ	ไทย	73.33	16.83	3.17	2.54	4.13	100.00
	สิงคโปร์	10.16	70.79	9.52	1.27	8.25	100.00
	เวียดนาม	8.25	3.17	63.17	10.48	14.92	100.00
	อินโดนีเซีย	0.32	1.90	8.57	69.21	20.00	100.00
	มาเลเซีย	6.67	6.03	7.30	33.65	46.35	100.00
ร้อยละของความถูกต้องในการจำแนกกลุ่มได้ถูกต้องโดยรวมเท่ากับ 64.60							

จากตาราง ฟังก์ชันการจำแนกสามารถพยากรณ์สมรรถนะการแข่งขันของประเทศได้ถูกต้องตามกลุ่มที่เป็นจริง ดังนี้ การพยากรณ์สมรรถนะการแข่งขันของไทยจะถูกต้องมากที่สุด ร้อยละ 73.33 รองลงไป ได้แก่ สิงคโปร์

อินโดนีเซีย เวียดนาม และมาเลเซีย โดยพยากรณ์ได้ร้อยละ 70,79, 69.21, 63.17 และ 46.35 ตามลำดับ เมื่อนำทุกกลุ่มมาพิจารณาารวมกัน ความถูกต้องของการพยากรณ์เท่ากับร้อยละ 64.60

2. การลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ วัตถุประสงค์นี้จะทดสอบโดยใช้สมมติฐานว่าความได้เปรียบด้านภาวะความเป็นเจ้าของ ความได้เปรียบด้านการดำเนินการภายในของหน่วยผลิต และความได้เปรียบด้านแหล่งที่ตั้ง เป็นปัจจัยที่ทำให้การลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศของไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม แตกต่างกัน และเป็นปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มประเทศออกจากกันได้

การทดสอบสมมติฐานนี้จะนำ MANOVA มาใช้ เพราะความได้เปรียบด้านภาวะความเป็นเจ้าของ ความได้เปรียบด้านการดำเนินการภายในหน่วยผลิต และความได้เปรียบด้านแหล่งที่ตั้ง ถือได้ว่าเป็นตัวแปรองค์ประกอบของการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ ซึ่งทดสอบได้จาก Bartlett's test of Sphericity โดยค่า Chi-Square = 734.484 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000 จึงสามารถใช้ MANOVA วิเคราะห์ได้

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบพหุตัวแปรเกี่ยวกับการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ

	Effect	Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.
ประเทศ	Pillai's Trace	0.920	173.480	12.000	4710.000	0.000
	Wilks' Lambda	0.192	299.212	12.000	4148.830	0.000
	Hotelling's Trace	3.635	474.578	12.000	4700.000	0.000
	Roy's Largest Root	3.475	1364.047	4.000	1570.000	0.000

จากตารางพบว่า มีความแตกต่างระหว่างประเทศเกี่ยวกับการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ ที่นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เพื่อพิจารณาว่า ตัวแปรของการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศแตกต่างกันหรือไม่ จะทำการทดสอบต่อดังตาราง

ตารางที่ 8 การทดสอบแยกรายตัวแปรของการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ประเทศ	ความได้เปรียบด้านภาวะความเป็นเจ้าของ	456.137	4	114.034	1118.207	0.000
	ความได้เปรียบด้านแหล่งที่ตั้ง	319.562	4	79.891	630.029	0.000
	ความได้เปรียบด้านการดำเนินการภายในหน่วยผลิต	293.270	4	73.318	562.956	0.000

จากตารางพบว่า มีความแตกต่างระหว่างประเทศในเรื่องของความได้เปรียบด้านภาวะความเป็นเจ้าของ ความได้เปรียบด้านการดำเนินการภายในหน่วยผลิต และความได้เปรียบด้านแหล่งที่ตั้ง ที่นัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

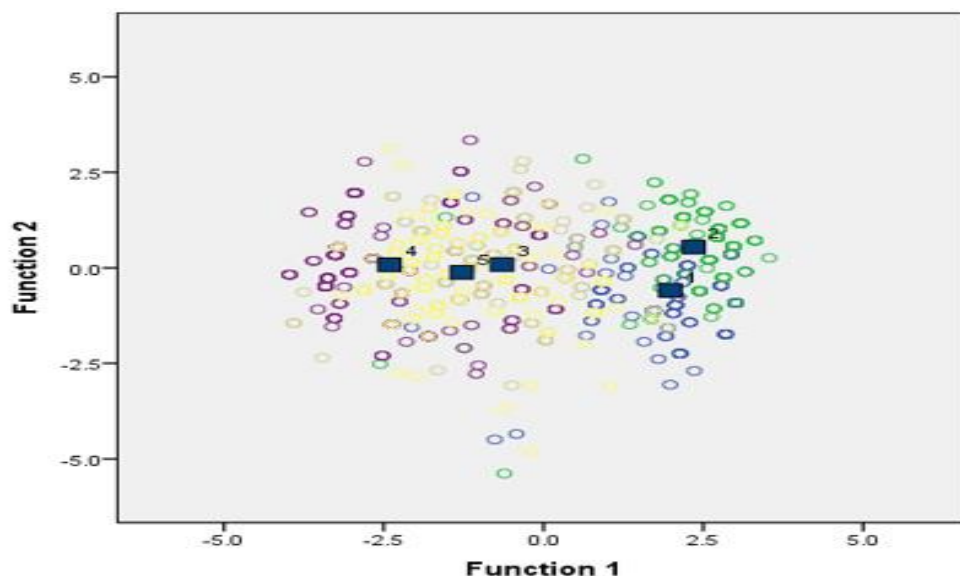
เนื่องจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบพหุตัวแปรมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) เพื่อระบุตัวแปรที่สามารถพยากรณ์คุณลักษณะการจำแนกกลุ่มได้ ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลลัพธ์จากการวิเคราะห์การจำแนกประเภทเกี่ยวกับการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ

	Standardized Canonical Discriminant Coefficients			Structure Matrix		
	Function			Function		
	1	2	3	1	2	3
เงื่อนโซ่ด้านปัจจัยการผลิต	0.718	-0.394	-0.746	0.905	-0.108	-0.413
เงื่อนโซ่ด้านอุปสงค์	0.218	1.163	0.173	0.665	0.694	0.274
รัฐบาล	0.322	-0.655	0.877	0.638	-0.229	0.735
Eigenvalue	3.475	0.136	0.024			
% of Variance	95.600	3.700	0.700			
Cumulative %	95.600	99.300	100.000			
Canonical Correlation	0.881	0.346	0.153			
Wilks' Lambda	0.19	0.86	0.98			
Chi-square	2589.89	237.14	37.18			
df	12	6	2			
Sig.	0.000	0.000	0.000			

จากตาราง จะได้ฟังก์ชันการจำแนก 3 ฟังก์ชัน ค่า Eigenvalue จากฟังก์ชันที่ 1 เท่ากับ 3.475 แสดงว่าฟังก์ชันนี้ก่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างกลุ่มมากกว่าภายในกลุ่ม โดยสามารถอธิบายความผันแปรของข้อมูลได้ร้อยละ 95.60 นอกจากนี้ค่า Wilks' Lambda ระบุว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระจากฟังก์ชันแต่ละฟังก์ชันไม่เท่ากัน และจาก Structure Matrix อธิบายได้ว่า ตัวแปรอิสระในฟังก์ชันที่ 1 แต่ละตัวแปรมีความสัมพันธ์สูงกับตัวแปร Canonical แสดงว่า ฟังก์ชันที่ 1 เป็นฟังก์ชันการจำแนกที่ดี

เมื่อนำไป plot กราฟจากค่ากลาง (Centroid) โดยใช้ฟังก์ชันที่ 1 และฟังก์ชันที่ 2 จะได้ดังภาพ

ภาพที่ 2 การจำแนกกลุ่มประเทศ

จากภาพจะมี 2 กลุ่มประเทศแยกจากกันอย่างชัดเจน คือ กลุ่มที่ 1 มี 2 ประเทศ ได้แก่ ไทย (หมายเลข 1) และสิงคโปร์ (หมายเลข 2) และกลุ่มที่ 2 มี 3 ประเทศ ได้แก่ เวียดนาม (หมายเลข 3) อินโดนีเซีย (หมายเลข 4) และมาเลเซีย (หมายเลข 5) ซึ่งภาพดังกล่าวสามารถแสดงร้อยละของความถูกต้องในการพยากรณ์ได้ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลลัพธ์ที่ได้จากการจำแนกประเภทเกี่ยวกับการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ

	ประเทศ	กลุ่มประเทศที่พยากรณ์ได้					รวม
		ไทย	สิงคโปร์	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	มาเลเซีย	
จำนวนนับ	ไทย	215	80	12	2	6	315
	สิงคโปร์	53	248	6	1	7	315
	เวียดนาม	6	23	175	29	82	315
	อินโดนีเซีย	0	2	54	223	36	315
	มาเลเซีย	24	2	83	72	134	315
ร้อยละ	ไทย	68.25	25.40	3.81	0.63	1.90	100.00
	สิงคโปร์	16.83	78.73	1.90	0.32	2.22	100.00
	เวียดนาม	1.90	7.30	55.56	9.21	26.03	100.00
	อินโดนีเซีย	0.00	0.63	17.14	70.79	11.43	100.00
	มาเลเซีย	7.62	0.63	26.35	22.86	42.54	100.00
ร้อยละของความถูกต้องในการจำแนกประเภทได้ถูกต้องโดยรวมเท่ากับ 63.20							

จากตาราง พังกัซันการจำแนกสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้องตามกลุ่มที่เป็นจริง คือ การพยากรณ์สิงคโปร์จะถูกต้องมากที่สุด ร้อยละ 78.73 รองลงไป ได้แก่ อินโดนีเซีย ไทย เวียดนาม และมาเลเซีย ร้อยละ 70.79, 68.25, 55.60 และ 42.50 ตามลำดับ เมื่อนำทุกกลุ่มมาพิจารณาาร่วมกัน ความถูกต้องของการพยากรณ์เท่ากับร้อยละ 63.20

อภิปรายผล

ผลลัพธ์การวิจัยสามารถจำแนกประเทศออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ ประเทศที่มีสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง ประกอบด้วย ไทยและสิงคโปร์ และที่อยู่ในลำดับรอง ได้แก่ เวียดนาม อินโดนีเซีย และมาเลเซีย กรณีของกลุ่มประเทศที่อยู่ในระดับสูงนั้น สิงคโปร์จะมีรายตัวแปรทุกตัวแปรอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เพราะสิงคโปร์ได้เปรียบในเรื่องของการมี FTAs จำนวนมาก โดยเฉพาะกับสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรปซึ่งเป็นประเทศที่มีศักยภาพในการบริโภคสูง มีความโปร่งใสสูง เข้าถึงแหล่งเงินทุนง่ายโดยมีต้นทุนต่ำ โครงสร้างพื้นฐานดี มาก ทักษะแรงงานสูง และเป็นประเทศที่ทำธุรกิจได้ง่ายและดีที่สุด (TDRI, 2017; Sta. Maria, Urata & Intal, 2017; WEF, 2019; World Bank, 2019; Transparency International, 2019) ในส่วนของประเทศไทย ค่าเฉลี่ยรายตัวแปรส่วนใหญ่จะสูง เป็นเพราะไทยมีศักยภาพสูงในแง่ของการมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่ดี มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ดี สินค้าและบริการมีภาพลักษณ์ที่ดี แต่จุดอ่อนหลักของไทยอยู่ที่ตัวแปรรัฐบาลและโอกาสที่เป็นไปได้ อธิบายได้ว่า ปัญหาหลักมาจากความไม่แน่นอนทางการเมือง การทุจริต ระบบราชการยังมีความโปร่งใสไม่มากนัก การศึกษาที่ยังไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร ไทยไม่ได้ทำความตกลง FTAs กับคู่ค้าสำคัญ และความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีที่ยังต่ำ (TDRI, 2017; WEF, 2019; World Bank, 2019) สำหรับกลุ่มของเวียดนาม อินโดนีเซียและมาเลเซียที่มีค่าเฉลี่ยรายตัวแปรของสมรรถนะ

การแข่งขัน และ FDI อยู่ในระดับรองลงมา นั่น กรณีของอินโดนีเซียและมาเลเซีย จุดอ่อนร่วมอยู่ที่ตัวแปรรัฐบาลและโอกาสที่เป็นไปได้ เป็นเพราะภาวะเปราะบางมีความซับซ้อน นโยบายไม่เอื้อต่อการแข่งขัน และมีความขัดแย้งทางการเมืองสูง (TDRI, 2017; WEF, 2019; World Bank, 2019) ส่วนของเวียดนามยังมีรายตัวแปรดีกว่าอินโดนีเซียและมาเลเซีย แต่จุดอ่อนสำคัญอยู่ที่ระบบโครงสร้างพื้นฐานยังพัฒนาไม่มาก และมีการทุจริตสูง (TDRI, 2017; WEF, 2019; World Bank, 2019; Transparency International, 2019)

สรุปผล

1. ไทยกับสิงคโปร์มีสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง ส่วนเวียดนามและมาเลเซียอยู่ในระดับค่อนข้างสูง กรณีของอินโดนีเซีย สมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศอยู่ในระดับปานกลางและค่อนข้างสูงตามลำดับ
2. ตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบของสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซียและเวียดนาม แตกต่างกัน และเป็นปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มประเทศออกจากกันได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

- 1.1 พัฒนาสมรรถนะของกิจการใน 4 เรื่องที่สำคัญ ได้แก่ เทคโนโลยี ทักษะของบุคลากรในทุกๆระดับ โครงสร้างพื้นฐาน และระบบนิเวศของนวัตกรรม เพื่อจะได้ทำให้คุณภาพของสินค้าและผลผลิตทางการผลิตให้สูงขึ้น
- 1.2 ปรับกลยุทธ์และโครงสร้างของกิจการเพื่อทำให้เกิด Cost leadership ในการผลิต และการสร้างสินค้าให้มีความแตกต่างและหลากหลาย
- 1.3 พัฒนาความสามารถในการวิจัยและพัฒนาของกิจการเพื่อสร้างทรัพย์สินทางปัญญา ตราสินค้า และเทคนิคการผลิต รวมไปถึงการกำหนดกลยุทธ์การลงทุนที่ถูกต้องและทันการณ์

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 2.1 ปฏิบัติต่อนักลงทุนจากชาติต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมกัน รวมไปถึงการลดหรือยกเลิกเงื่อนไขที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุน เช่น การโอนเงิน การจ่ายค่าชดเชยที่โปร่งใส การระงับข้อพิพาท และการรับช่วงสิทธิเพื่อเป็นหลักการประกันการลงทุน เป็นต้น ตลอดจนจรรยาบรรณให้สิทธิพิเศษทั้งภาษีและที่มิใช่ภาษี
- 2.2 จัดการทุจริตที่มีจำนวนมากในหน่วยราชการ และสร้างเสถียรภาพทางการเมือง
- 2.3 มีแหล่งเงินทุนที่เปิดกว้างให้นักลงทุนเข้าถึงได้ง่ายในต้นทุนต่ำ
- 2.4 ปรับปรุงแก้ไขกฎ ระเบียบและข้อบังคับเพื่อให้สะดวกและง่ายต่อการลงทุน รวมทั้งพัฒนานโยบายที่ช่วยลดช่องว่างในการแข่งขันของตลาดภายในประเทศ

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต

- 3.1 ควรวิจัยเพื่อค้นหาปัจจัยใหม่ที่กิจการอาจนำมาใช้เพื่อประกอบการเพิ่มสมรรถนะการแข่งขัน รวมถึงนำไปใช้ในการพิจารณาเพื่อการลงทุนระหว่างประเทศให้มีความแม่นยำได้มากขึ้น

3.2 ปัจจุบัน ประเทศมหาอำนาจได้เข้ามาลงทุนในประเทศอาเซียนมากขึ้น ดังนั้น การศึกษาเชิงพยากรณ์ สมาชิกประชาคมอาเซียนที่มีแนวโน้มจะเพิ่มศักยภาพและพัฒนาเป็นคู่แข่งรายใหม่ของไทยในอนาคต

3.3 การวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เพราะจะมีข้อมูลที่ไม่สามารถระบุเป็นตัวเลขได้ แต่มีความสำคัญต่อการเพิ่มสมรรถนะการแข่งขันและการลงทุนระหว่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งผลการวิจัยที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในสถานการณ์จริงได้มากขึ้น

องค์ความรู้ใหม่

1. จากการใช้ Multivariate analysis ทำให้เห็นความแตกต่างจากงานวิจัยอื่น ๆ ที่ใช้ Univariate analysis เพราะทำให้เห็นภาพความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามหลายตัวแปร และสามารถค้นหาความแตกต่างโดยรวมในมิติต่าง ๆ ของตัวแปรได้อย่างชัดเจนมากกว่า

2. เกณฑ์ที่องค์การระหว่างประเทศนำมาพิจารณาเกี่ยวกับสมรรถนะการแข่งขัน ส่งผลทำให้เกิดความแตกต่างกัน เช่น ปี 2019 WEF จัดอันดับให้ไทยอยู่ที่ 40 จากอันดับ 38 เมื่อปี 2018 ขณะที่ IMD กลับจัดให้ไทยมีอันดับดีขึ้น โดยปี 2019 อยู่อันดับที่ 25 จากอันดับ 30 เมื่อปี 2018 กรณีนี้อาจส่งผลให้ผู้บริหารประเทศอาจเลือกผลลัพธ์แบบลำเอียงเพื่อประโยชน์ของตนได้โดยชอบธรรม ทั้ง ๆ ที่สถานการณ์ในความจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น แต่การวิเคราะห์โดยใช้ Discriminant Analysis จะบ่งชี้การจำแนกประเทศออกเป็นกลุ่ม ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพได้ชัดเจนมากกว่าการใช้เกณฑ์ของ WEF และ IMD นอกจากนี้ ยังทำให้เห็นถึงแนวทางของความร่วมมือระหว่างประเทศได้เป็นอย่างดี

References

- Ariff, M., & Lopez, G. P. (2012). Outward FDI from Southeast Asia: The Malaysian Experience. In Rajan, R.S., Kumar, R., & Virgill, N. (Eds.). *New Dimensions of Economic Globalization* (Pp. 251–284). Singapore: World Scientific.
- ASEAN Secretariat. (2007). *AEC Blueprint 2007*. Jakarta: ASEAN Secretariat.
- ASEAN Secretariat. (2015). *AEC Blueprint 2025*. Jakarta: ASEAN Secretariat.
- Chang, S. C., & Tsai, P. H. (2016). A Hybrid Financial Performance Evaluation Model for Wealth Management Banks Following the Global Financial Crisis. *Technological and Economic Development of Economy*, 22(1), 21–46.
- Chung, T. W. (2016). A Study on Logistics Cluster Competitiveness Among Asia Main Countries Using the Porter's Diamond Model. *The Asian Journal of Shipping and Logistics*, 32(4), 257–264.
- Dunning, J. (1980). Toward an Eclectic Theory of International Production: Some Empirical Tests. *Journal of International Business Studies*, 11(1), 9–31.

- Dunning, J. (2001). The Eclectic (OLI) Paradigm of International Production: Past, Present and Future. *International Journal of the Economics of Business*, 8(2), 173–190.
- Dunning, J., & Lundan, S. (2008). Institutions and the OLI Paradigm of the Multinational Enterprise. *Asia Pacific Journal of Management*, 25(4), 573–593.
- Fang, K., Zhou, Y., Wang, S., Ye, R., & Guo, S. (2018). Assessing National Renewable Energy Competitiveness of The G20: A Revised Porter’s Diamond Model. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 93, 179–731.
- Irfan, M., Zhao, Z. Y., Ahmad, M., & Mukeshimana, M. C. (2019). Critical Factors Influencing Wind Power Industry: A Diamond Model Based Study of India. *Energy Reports*, 5, 1222–1235.
- Jeong, H.-G., Lee, B., & Pek, J. H. (2018). Factors Influencing ASEAN FDI and the Policy Implications. *World Economy Brief*, 8(21). <http://hdl.handle.net/11540/8687>
- Mansur, K. B. H. M., Gope, J., & Afzal, M. N. I. (2017). An Investigation of National Innovation System Using Porter’s Diamond Model: An Empirical Study to Measure Competitiveness in ASEAN-5. *Proceedings of International Conference on Economics*, 183–198.
- Masron, T. A., & Shahbudin, A. S. M. (2010). Push Factors of Outward FDI: Evidence from Malaysia and Thailand. *Journal of Business & Policy Research*, 51, 54–68.
- Mongkol, K. (2017). Preventing the Transfer of Foreign Direct Investment in Thailand to ASEAN Emerging Market Competitors. *Journal of Social Sciences*, 20, 42–52.
- Porter, M. E. (1990). *The Competitive Advantage of Nations*. New York: Free Press.
- Punprasert, S., Mawongwai, Y., & Nilsom, W. (2019). Factor Influencing the Inflow of Foreign Direct Investment from Netherlands in the Food Processing Industry, Thailand. *KHON KAEN AGR. J.*, 47(SUPPL.1), 877–882.
- Purwanti, A., Java, K. P., & Genoveva, I. S. (2016). The Ability of Indonesia in Facing ASEAN Economic Community Market Competition. *International Journal of Management and Applied Science*, 2(6), 96–100.
- Shobaruddin, M. (2018). Determinant Factors of Tuna Canneries Performance in Indonesia and Thailand: A comparative Perspective. *Working Paper No. 03/ 2018*. Thammasat Institute of Area Studies, Thammasat University.
- Sjoholm, F. (2013). Foreign Direct Investments in Southeast Asia. *IFN Working Paper No. 987*. Stockholm, Sweden: Research Institute of Industrial Economics.

- Sta. Maria, R., Urata, S., & Intal Jr., P. S. (Eds.). (2017). *The ASEAN Economic Community into 2025 and Beyond*. Jakarta: Economic Research Institute for ASEAN and East Asia.
- Thailand Development Research Institute [TDRI]. (2017). Final Report: Thailand's Trade and Investment Opportunities in ASEAN Countries. Bangkok: Udomviriya.
- Transparency International. (2019). *Corruption Perception Index*. Berlin: International Secretariat.
- UNCTAD. (2019). *World Investment Report 2019*. New York: United Nations.
- World Bank. (2019). *Doing Business 2019*. Washington DC: World Bank.
- World Economic Forum [WEF]. (2019). *Global Competitiveness Report 2019*. Geneva: WEF.